

Barcelona, 12 d'octubre del 55

Sr. Ramon Gubern
Liverpool

Benvolgut amic: La ràpida marxa dels afers individuals - els seus i els meus - aquest estiu ha fet que, en partir vostè cap a Liverpool, restessin algunes coses importants en el teler de les nostres relacions. Per això li escric, i, potser més aviat del que em pensava, puix plaer que m'ha produït la lectura de la seva introducció a l'Epistolari de Pere IV. Dient-li que és una veritable obra d'historiador, que fa testimoni d'historiador, crec que hauria comprès la responsabilitat que pesa sobre les seves espatlles i que no pot defugir de cap manera.

No sé com haurà distribuït el seu temps a Liverpool. No sé si pensa en la necessitat de veure aprovada aviat la seva tesi; ja que, malgrat tot, la Universitat marxa i, d'una o d'altra manera, el necessitarà el dia de demà. Em plauria de saber que té la peça al teler i que no tardaré gaire en rebre les primeres notícies concretes sobre els resultats aconseguits en aquesta via. I, en relació amb la seva distribució del temps, que també ha pensat en dedicar unes estones a la redacció de l'obra que li vaig encarregar: "Pere el Cerimoniós i els seus fills". Hi ha molta gent interessada en posseir una col·lecció d'història de Catalunya, encara que sigui enfilada a través dels seus monarques. Vostè pot complir aquest deure social fàcilment després de la magnífica visió que suava elogiava. Recordo que per l'abril em digué que li abellia la idea de posar-se a escriure tot seguit. ¿Continua ensent del mateix parer? Em plauria de donar notícies certes sobre aquest particular al meu cunyat.

M'he interessat pel seu esdevenidor amb alguna gent de Madrid. No prepari des d'ara la seva acostumada bateria dialèctica. No salament me la sé de memòria, sino que jo hi podria afegir nous arguments, entre els quals el de que vinc de presentar la meua dimissió de cap de la Secció de l'Escola d'Història Moderna de Barcelona, si no se m'accepten determinades condicions d'absoluta autonomia. És un pas que, com comprendrà, he meditat molt. Però aquest gest el puc fer jo, avui, amb plena consciència de què no sacrifico a ningú. Vostè no pot sacrificar-se intel·lectualment. Ha d'aconseguir dobleviure dos o tres anys en el pla científic. Ja li he dit que el necessitem, i no m'ho faci repetir. Una solució tipus Dr. Mercader, quan no l'enganyaria gens, ¿com lo veu?

Li damano que em sigui absolutament franc en la seva resposta sobre tots els extrems d'aquesta lletra. El seu bon amic

J. Vicens